

zeze contra nevinovatului rămăsese, pentru câteva momente, în tăcere fôr' a da nici unŭ răspunsŭ. În sfârșitŭ, după uă lungă dispută între dênșii, numiții stăruindŭ să ȳea din mâinile lui Tudorŭ pe celŭ scăpatŭ de la mórte, ier elŭ nevoindŭ să 'lŭ dea nici într'unŭ chipŭ, cei duoi șefi lăsară de uă cam-dată pe Ienescu sub chezășiă temeinică, cu condițiune ca să stea numai la uă simplă închisóre pôně a doua ȳi, fôr' a 'i se primejdui câtu-și de puçinŭ viața; ier pe Tudorŭ nu'lŭ supărara mai multŭ, temêndu-se de escorta pandurilor ce 'lŭ însoçea ca nu cum-va, pe negêndite, să se întemple vre-uă vërsare de sânge.

Atâtŭ ênsě din cauza acestorŭ uricióse fapte alle lui Tudorŭ cum și pentru celle de mai 'nainte nemulțumiri alle lorŭ, capiŭ de óste nu prevedeu vre unŭ sfârșitŭ favorabilŭ alŭ cauzei ce serveu.

De aceea, spre a se chibzui mai maturŭ despre tóte acestea, se grăbiră a se aduna chiarŭ în aceeași, nópte în consiliŭ, și găsiră cu calle ca să scrie cu toți în unire uă adressă către căpitanulŭ G. Olimbie la Pitesci și, pe lângă tóte dreptele lorŭ plângerŭ ce 'i vorŭ comunica, să-i mai arate că suntŭ gata de a deserta cu toții de la Tudorŭ și a se uni cu dênșulŭ, spre a combatte pe Turci ieră nu spre a-'i servi cum face Tudorŭ.

Acéstă adressă se făcu numai de câtŭ, și toți căpitaniŭ Serbo-Bulgarilorŭ cum și câți-va sub-căpitani de panduri o subscriseră, o sigilară și cu într'-